

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 316/2025-43

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Milanom Kuzmom, advokátom, Floriánska 16, Košice, proti postupu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, odbor kriminálnej polície v konaní vedenom pod ČVS: KRP-53/OVK-KE-2011, Krajskej prokuratúry Košice v konaní vedenom pod sp. zn. 1Kv/21/11 a Mestského súdu Košice (predtým Okresného súdu Košice II) v konaní vedenom pod sp. zn. 50T/7/2024 (konanie pôvodne vedené pod sp. zn. K2-4T/42/2012) takto

rozhodol:

1. Postupom Mestského súdu Košice (predtým Okresného súdu Košice II) v konaní vedenom pod sp. zn. 50T/7/2024 (konanie pôvodne vedené pod sp. zn. K2-4T/42/2012) **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Košice **prikazuje**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 50T/7/2024 konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadost'učinenie **3 500 eur**, ktoré jej **je** Mestský súd Košice **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Košice **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich jej právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 316/2025-28 z 29. mája 2025 prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu ústavnú sťažnosť sťažovateľky doručенú mu 1. apríla 2025, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, odboru kriminálnej polície (ďalej len „krajské riaditeľstvo“) v konaní vedenom pod ČVS: KRP-53/OVK-KE-2011, Krajskej prokuratúry v Košiciach (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1Kv/21/11 (ďalej spolu aj „prípravné konanie“) a postupom Mestského súdu Košice (ďalej aj „mestský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. K2-4T/42/2012, ktoré je aktuálne vedené pod sp. zn. 50T/7/2024 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje tiež prikázať mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov, priznať jej finančné zadosťučinenie 15 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľky je tvrdenie, že jej trestné konanie trvá viac ako 13 a pol roka. Uznesením vyšetrovateľa krajského riaditeľstva ČVS: KRP-53/OVK-KE-2011 zo 16. októbra 2011 bolo proti nej vznesené obvinenie pre obzvlášť závažnú drogovú trestnú činnosť. Prokurátor krajskej prokuratúry po skončení vyšetrovania podal 4. apríla 2012 na sťažovateľku a ďalšie tri osoby obžalobu na Okresnom súde Košice II (ďalej aj „okresný súd“). Namietajúc neprimeranú dĺžku trestného konania, počas ktorého bola sťažovateľka aj väzobne stíhaná (od 14. októbra 2011 do 4. decembra 2012, pozn.), táto zdôrazňuje, že jej trestná vec stále nie je právoplatne skončená. Požaduje, aby ústavný súd posudzoval dĺžku súdneho konania spolu so zahrnutím dĺžky prípravného konania. Tvrdí, že namietané trestné konanie nie je skutkovo ani právne zložitá, pričom ani zložitost' veci nemôže ospravedlniť neprimeranú dĺžku konania, ku ktorej sťažovateľka nijako neprispela svojím správaním. Podľa názoru sťažovateľky sa nedá predpokladať právoplatné skončenie veci na súde prvého stupňa v dohľadnej dobe, keďže v čase podania ústavnej sťažnosti nie je vo veci určený termín hlavného pojednávania a z dôvodu zmeny v osobe zákonnej sudkyne sa celé dosiaľ vykonané dokazovanie bude musieť zopakovať. Uvedomuje si existenciu prostriedku nápravy podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku, ktorého uplatnenie považuje v okolnostiach prerokovanej veci vzhľadom na „extrémnu dĺžku konania“ za neúčinné.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka, poukazujúc na celkovú dĺžku napadnutého konania, argumentuje potrebou zahrnúť do posudzovanej dĺžky trestného konania aj štádium prípravného konania. Sťažovateľke bolo obvinenie vznesené uznesením vyšetrovateľa krajského riaditeľstva ČVS: KRP-53/OVK-KE-2011 zo 16. októbra 2011, pričom napadnuté konanie nie je stále právoplatne skončené.

III.

Vyjadrenie krajského riaditeľstva, krajskej prokuratúry, mestského súdu a ústne pojednávanie

4. Ústavný súd ešte vo fáze predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti sťažovateľky požiadal krajské riaditeľstvo, krajskú prokuratúru a mestský súd o vyjadrenie sa k jej obsahu [§ 56 ods. 6 veta za bodkočiarkou zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

III.1. Vyjadrenie krajského riaditeľstva:

5. Krajské riaditeľstvo v písomnom podaní z 8. apríla 2025 v podstatnej časti uviedlo, že vyšetrowanie v predmetnej trestnej veci, ktoré sa začalo vznesením obvinenia proti sťažovateľke a ďalším trom osobám 16. októbra 2011, bolo ukončené 3. apríla 2012 návrhom na podanie obžaloby a originál vyšetrovacieho spisu bol odoslaný krajskej prokuratúre. Obžaloba bola podaná prokurátorom krajskej prokuratúry 4. apríla 2012. Dňa 6. júna 2012 bol na základe žiadosti krajskej prokuratúry zaslaný na zapožičanie aj koncept vyšetrovacieho spisu ČVS: KRP-53/OVK-KE-2011, ktorý nebol do dnešného dňa vrátený. Vzhľadom na to, že krajské riaditeľstvo nemá k dispozícii toho času originál ani koncept vyšetrovacieho spisu ČVS: KRP-53/OVK-KE-2011, nie je možné uviesť žiadne ďalšie informácie z prípravného konania.

III.2. Vyjadrenie krajskej prokuratúry:

6. V mene krajskej prokuratúry sa k obsahu ústavnej sťažnosti vyjadrila Generálna prokuratúra Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) podaním č. k. 2GÚp 68/25/1000-2 zo 16. mája 2025, ktorá v podstatnej časti uviedla, že krajská prokuratúra podala na sťažovateľku a ďalších troch obvinených 4. apríla 2012 pod sp. zn. 1Kv 21/11 obžalobu na Okresnom súde Košice II. Dozor nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní realizovala krajská prokuratúra na základe opatrenia krajského prokurátora č. k. 1Kv 21/11-2 z 21. júla 2011, následne opatrením krajskej prokurátorky č. k. 1Kv 5/22/8800-23 z 20. marca 2024 bola zabezpečením plnenia úloh v trestnej veci sťažovateľky poverená Okresná prokuratúra Košice I, ktorá vo veci koná pod sp. zn. 2Pv 146/24/8802. Uznesením z 25. januára 2024 mestský súd z iných dôležitých dôvodov konanie proti trom obžalovaným vrátane sťažovateľky vylúčil na samostatné konanie. Následne rozsudkom č. k. K2-4T/42/2012-2741 z 25. januára 2024 uznal jedného z obžalovaných vinným zo žalovanej trestnej činnosti, rozsudok nadobudol právoplatnosť 11. júna 2024. O sťažovateľke a ďalších troch obžalovaných prebieha naďalej konanie na mestskom súde, a to pod č. k. 50T/7/2024-48T, pričom hlavné pojednávanie je určené na 29. máj 2025. Generálna prokuratúra, poukazujúc na judikatúru ústavného súdu k problematike zbytočných prietahov, zdôraznila, že od momentu doručenia obžaloby proti sťažovateľke okresnému súde (4. apríla 2012) krajská prokuratúra nemohla zasiahnuť do ústavne zaručeného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, keďže jediným orgánom oprávneným vo veci konať a rozhodovať bol už okresný súd (aktuálne mestský súd). Skončením prípravného konania a doručením obžaloby príslušnému súde vykonali orgány činné v trestnom konaní všetky relevantné úkony smerujúce k nastoleniu právnej istoty sťažovateľky a svoju úlohu v tomto smere riadne splnili. Sťažovateľka, pokiaľ sa domnievala, že prípravné konanie trpí prietahmi, mala dostatok právnych prostriedkov,

ale i časového priestoru na to, aby sa včas domáhala zjednania nápravy zo strany orgánov činných v trestnom konaní.

III.3. Vyjadrenie mestského súdu:

7. Mestský súd v písomnom podaní sp. zn. 1SprV/357/2025 zo 14. apríla 2025 pripojil stanovisko aktuálnej zákonnej sudkyne a chronologický prehľad procesných úkonov v napadnutom konaní. Uviedol, že v súčasnosti sa vedie trestné konanie v predmetnej veci pod sp. zn. 50T/7/2024, a to z dôvodu vylúčenia niektorých obžalovaných vrátane sťažovateľky na samostatné konanie. Predmetnú vec nemožno zaradiť medzi skutkovo a právne náročné trestné veci, keďže obžaloba bola podaná pôvodne proti štyrom obžalovaným vrátane sťažovateľky pre celkom dva skutky drogovej trestnej činnosti. V merite veci bolo dosiaľ rozhodnuté len vo vzťahu k jednému z obžalovaných, a to rozsudkom z 25. januára 2024, nie však vo vzťahu k sťažovateľke. K objektívne nepochybne existujúcej neprimeranej dĺžke konania došlo predovšetkým správaním sa účastníkov konania, ich právnych zástupcov, ale najmä nedisciplinovanosťou predvolávaných svedkov. Pokiaľ ide o postup prvostupňového súdu, tento sa zásadným spôsobom nepodielal na neprejednaní a nerozhodnutí veci v primeranej lehote s výnimkou zmeny zákonného sudcu, ku ktorému došlo odchodom pôvodnej zákonnej sudkyne do predčasného starobného dôchodku. Ide však o objektívnu okolnosť, ktorá je mimo možnosť ovplyvnenia tohto procesu zo strany mestského súdu. Nová zákonná sudkyňa, ktorej vec bol pridelená 1. augusta 2024, 25. marca 2025 nariadila termín hlavného pojednávania na 29. máj 2025. Mestský súd ďalej poukázal na to, že v priebehu roka 2023 a 2024 postupne odišlo z trestného úseku mestského súdu 5 sudcov, čo zásadným spôsobom ovplyvnilo prerozdelenie ich agendy a vo veciach došlo k zmene zákonných sudcov. Uvedená skutočnosť zásadným spôsobom ovplyvnila dĺžku konania najmä v týchto prerozdelených veciach. V tomto kontexte však nemožno opomenúť ani určitú pasivitu strán v konaní, ktoré dĺžku konania dosiaľ nijakým spôsobom nenapádali, resp. im takýto stav vyhovoval. V tejto súvislosti bude podstatný aj postoj obžalovaných k zmene zákonnej sudkyne (§ 277a ods. 1 Trestného poriadku), pretože prípadný nesúhlas by objektívne viedol k predĺženiu lehoty na prejednanie veci sťažovateľky. Mestský súd považuje ústavnú sťažnosť sťažovateľky za neopodstatnenú a navrhuje ju odmietnuť.

8. Po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie krajské riaditeľstvo ani mestský súd v určenej lehote na doplnenie svojho vyjadrenia nereagovali, hoci im výzvy boli riadne doručené. Generálna prokuratúra písomným podaním č. k. 2GÚp 68/25/1000-5 zo 17. júna 2025 ústavnému súdu oznámila, že zotráva na svojom pôvodnom vyjadrení zo 16. mája 2025.

III.4. K ústnemu pojednávaniu:

9. Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, pretože na základe podaní účastníkov konania a predloženého súdneho spisu je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci (§ 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

10. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6

ods. 1 dohovoru – m. m. I. ÚS 304/2021, I. ÚS 444/2021, pozn.) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020).

11. Zároveň platí, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v trestnom konaní prípravnom je na rozdiel od trestného konania súdneho odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba stíhaná na základe uznesenia o vznesení obvinenia. Jej právna neistota sa týka toho, či vyšetrovateľ navrhne podanie obžaloby alebo v závislosti od výsledkov dokazovania navrhne iný spôsob konečného rozhodnutia (napríklad zastavenie trestného stíhania, pozn.). Je tiež základnou povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní zabezpečiť taký procesný postup v prípravnom trestnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, v ktorom sa nachádza osoba obvinená z trestného činu. Zároveň z § 2 ods. 6 Trestného poriadku okrem iného vyplýva, že ak tento zákon neustanovuje inak, orgány činné v trestnom konaní konajú z úradnej povinnosti. Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

12. Úlohou ústavného súdu bolo teda v danej veci sťažovateľky posúdiť, či v napadnutých konaniach orgánov činných v trestnom konaní (krajského riaditeľstva a krajskej prokuratúry, pozn.) v rámci prípravného konania a následne aj po podaní obžaloby v napadnutých konaniach mestského súdu (predtým okresného súdu) došlo k vzniku prietahov, či ich vznik bol spôsobený primárne postupom orgánov verejnej moci (orgánov činných v trestnom konaní a následne súdu, pozn.) alebo či na celkovú dĺžku napadnutého konania mal negatívny dosah aj postup samotnej sťažovateľky a ako aj povaha veci.

13. Ku kritériu právna a skutková zložitost' veci ústavný súd konštatuje, že v tomto trestnom konaní (dva skutky drogovej trestnej činnosti proti štyrom obžalovaným, pozn.) nevzhliadol zvýšenú právnu a ani skutkovú náročnosť veci, uvedené nebolo indikované ani z orgánov činných v trestnom konaní či konajúceho súdu. V správaní sťažovateľky vzhliadol na jednej strane aktívne využívanie procesných prostriedkov obhajoby, na strane druhej určitý pasívny postoj k priebehu súdneho trestného konania, ktoré sťažovateľkou či iným zo spoluobžalovaných nebolo ani raz napadnuté sťažnosťou pre nečinnosť súdu (§ 55 ods. 3 Trestného poriadku). Z dôvodov na strane sťažovateľky (ako napr. jej neprítomnosť na pojednávaní, choroba a zhoršenie zdravotného stavu, neprevzatie zásielky) boli odročené termíny verejného zasadnutia (25. septembra 2013) a hlavných pojednávaní (7. decembra 2015, 4. januára 2017, 10. júna 2020). Markantným sa javí aj odročovanie hlavných pojednávaní z dôvodov na strane právneho zástupcu sťažovateľky (k tomu bližšie bod 16 odôvodnenia tohto nálezu).

14. Tretím hodnotiacim kritériom je postup orgánov činných v trestnom konaní (krajského riaditeľstva a krajskej prokuratúry) v rámci prípravného konania a následne aj postup mestského súdu (predtým okresného súdu) v rámci súdneho trestného konania. K tomu je potrebné v prvom

rade uviesť, že celková dĺžka prípravného konania (od vydania uznesenia o vznesení obvinenia proti sťažovateľke zo 16. októbra 2011, pozn.) až do podania obžaloby na okresnom súde prokurátorom krajskej prokuratúry po skončení vyšetrovania (4. apríla 2012, pozn.) trvala necelých šesť mesiacov. Následne súdne trestné konanie je od daného momentu bez právoplatného skončenia, resp. čo i len rozhodnutia veci.

15. K vyhodnoteniu postupu krajského riaditeľstva a krajskej prokuratúry v prípravnom konaní ústavný súd konštatuje, že v ňom nevzhladol prvok ani len krátkodobej nečinnosti či neefektívnej činnosti. Vyšetrovateľ krajského riaditeľstva po vznesení obvinenia proti sťažovateľke a ďalším trom osobám 16. októbra 2011 plynule realizoval procesné úkony spojené s výsluchom obvinených a svedkov. Vyšetrovanie bolo skončené 3. apríla 2012 návrhom na podanie obžaloby, originál vyšetrovacieho spisu bol odoslaný krajskej prokuratúre, ktorá podala obžalobu ihneď na druhý deň, teda 4. apríla 2012. Uvedenú dĺžku prípravného konania v trvaní necelých šiestich mesiacov je tak bezpochyby možné označiť za ústavne súladnú s garanciami práva na konanie bez zbytočných prieťahov. Ústavný súd preto uzatvára, že vo vzťahu k fáze prípravného konania v trestnej veci sťažovateľky v postupe orgánov činných v trestnom konaní nevzhladol dôvod na konštatovanie existencie prieťahov. V uvedenej časti preto ústavnej sťažnosti sťažovateľky nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

16. Pokiaľ ide o fázu súdneho trestného konania, z prehľadu procesných úkonov realizovaných v trestnej veci sťažovateľky je zrejmé, že súd sa vo veci snažil konať plynule a termíny verejných zasadnutí a hlavných pojednávaní nariadil v primeraných časových intervaloch (medzitým sa rozhodovalo aj o väzobnom stíhaní sťažovateľky a ňou vznesenej námietke zaujatosti proti predsedníčke senátu, pozn.). Komplexným posúdením veci ústavný súd konštatuje, že v rámci súdneho konania došlo k odročeniu až 14 riadne nariadených hlavných pojednávaní pre prekážku na strane obhajoby obžalovaných, z toho na strane právneho zástupcu sťažovateľky to bolo desaťkrát (4. novembra 2013, 22. januára 2014, 7. decembra 2015, 24. februára 2016, 7. septembra 2017, 9. mája 2018, 20. júna 2019, 10. júna 2020, 22. februára 2023, 4. júna 2024, pozn.). Priebeh pojednávaní a dokazovania výraznou mierou negatívne ovplyvnila opakovaná neprítomnosť riadne predvolaných svedkov a nepreberanie zásielok na ich strane. Zo zápisnice z ostatného hlavného pojednávania 29. mája 2025, o ktorú ústavný súd požiadal mestský súd k nahliadnutiu, vyplýva, že sťažovateľka nesúhlasila so zmenou senátu a žiadala vykonať hlavné pojednávanie od začiatku (§ 277a ods. 1 Trestného poriadku), zároveň bola prednesená obžaloba a prečítaná zápisnica z výsluchu spoluobžalovaného (č. 1. 2221 – 2227 súdneho spisu, pozn.). Mestský súd zároveň určil termín nadchádzajúcich hlavných pojednávaní na 14. august 2025 (s čítaním výpovede už vypočítaných svedkov a predvolaním odsúdeného spoluobžalovaného, pozn.) a 18. septembra 2025 (s predvolaním siedmich svedkov, pozn.).

17. Ústavný súd konštatuje, že po vylúčení trestnej veci sťažovateľky na samostatné konanie (24. januára 2024) je evidentne viditeľná snaha mestského súdu vec čo najrýchlejšie prejednať a rozhodnúť. Aj napriek tomu bez potreby bližšej analýzy je pre ústavný súd podstatné, že dĺžka súdneho trestného konania predstavuje viac ako 13 rokov, počas ktorého o (ne)vine sťažovateľky na podklade obžaloby podanej 4. apríla 2012 dosiaľ nebolo ani čo i len neprávoplatne rozhodnuté. Ústavný súd konštatuje, že uvedená dĺžka napadnutého konania (aj napriek už spomínanému správaniu svedkov a obhajoby) je z ústavnoprávneho hľadiska absolútne neakceptovateľná.

18. Ústavný súd uzatvára, že postupom mestského (predtým okresného) súdu v napadnutom konaní došlo k neprimeraným priet'ahom, čím bolo nesporne zasiahnuté do ústavne zaručeného práva s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

V.

Príkaz konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

19. Keďže v čase rozhodovania ústavného súdu stále nie je napadnuté konanie skončené, ústavný súd v zmysle čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde formuloval príkaz mestskému súdu konať (bod 2 výroku nálezu).

20. Čo sa týka požadovaného finančného zadosťučinenia (čl. 127 ods. 3 ústavy a § 133 ods. 3, písm. e) zákona o ústavnom súde), ústavný súd zohľadniac konkrétne okolnosti posudzovanej veci, priebeh napadnutého konania, rozsah s'ťažovateľkinho práva, ktoré bolo porušené, správanie sa s'ťažovateľky, ktorá sa značnou mierou podieľala na dĺžke konania, dospel k záveru, že v danom prípade je spravodlivé a konkrétnym okolnostiam posudzovanej veci primerané priznanie finančného zadosťučinenia v sume 3 500 eur (výrok 3 tohto nálezu); vo zvyšnej časti návrhu s'ťažovateľky nevyhovel (výrok 5 tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

21. Ústavný súd priznal s'ťažovateľke (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania v celkovej sume 949,17 eur (bod 4 výroku nálezu).

22. Pri výpočte výšky trov právneho zastúpenia s'ťažovateľky ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (§ 11 ods. 3 vyhlášky). Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2025 je 371 eur a hodnota režijného paušálu je 14,84 eur. S'ťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2025 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej s'ťažnosti), 2 x režijný paušál plus 23 % DPH, ktorej je právny zástupca s'ťažovateľky platiteľom.

23. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu s'ťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu